

Jednání zastupitelstva

Starosta obce Police zve občany na XX. zasedání Zastupitelstva obce Police, které se bude konat **v úterý 10. listopadu v 18:00** hodin v zasedací místnosti Obecního úřadu v Policích. Zasedání proběhne za zvýšených hygienických opatření v rouškách.

Karel Hlavica, starosta

Informace obecního úřadu

Blíží se nám závěr roku 2020, který je pro nás všechny zvláštní, vzhledem k celosvětové pandemii Covidu-19. Rovněž obecní úřad dokončuje rozpracované akce. Zbývá nám dokončit výsadba zeleně v okolí obecního úřadu a kaple a rovněž výsadba stromů na Výpustě a v arboretu, které společně zasadíme v sobotu 14. listopadu. Pomalu se budeme připravovat na advent, jenž nám připomene blížící se vánoční svátky, které doufám, proijeme již v rozvolněnějším pohybovém režimu. Přeji vám do dalších dní hodně zdraví.

Karel Hlavica, starosta

Vánoční hvězda

Charitativní sbírka Vánoční hvězda pomáhá nemocným dětem již 23 let

(Olomouc, 20. 10. 2020) – Vánoční hvězda nebo Poinsettia je květina, která se v posledních letech stala symbolem nejkrásnějších svátků v roce i v naší republice. Má přinášet lásku a klid do rodiny. Pro těžce nemocné děti se živá květina stala symbolem mnohem důležitějším, protože jim pomáhá na jejich cestě za zdravím.

„Kupte si vánoční hvězdu a celé Vánoce Vás bude hrát pocit, že jste pomohli těžce nemocným dětem“, je motto charitativní sbírky, kterou organizuje Šance Olomouc o.p.s. Již dvacet tři let prodávají vánoční květinu rodiny léčených dětí, zdravotní personál, členové a přátelé Šance ale především dobrovolníci, aby pomohli těžce nemocným dětem, které se léčí na Dětské klinice Fakultní nemocnice v Olomouci. Letošní výtěžek, který zůstává jako převedené peníze v regionu, bude využitý na humanizaci nemocničního prostředí, na nákup nadstandartního vybavení a zdravotnických potřeb, na finanční a sociální pomoc rodinám, na financování rekondičních pobytů pro malé pacienty po léčbě, na nákup dávků, výtvarného materiálu a na financování volnočasových aktivit.

Prosíme zájemce o závazné objednávky vánočních hvězd do úterý 10. listopadu 2020. Objednávat můžete na Obecním úřadě v Policích osobně, případně na telefonu 571 637 200, v prodejně Jednoty nebo v základní škole u paní Věry Gardianové.

Malá květina 50,-Kč
Velká květina 100,-Kč
Barva: červená, bílá, růžová

Všem, kteří si charitativní květinu koupí, patří upřímné poděkování.

„Když ještě v listopadu hřmívá, úrodný rok nato bývá.“

Hledáme dobrovolníky a dohodáře

Sociální služby Vsetín, příspěvková organizace, hledají dobrovolníky, popřípadě dohodáře pro výpomoc v našich personálně oslabených službách, které se nacházejí ve Vsetíně, Karolince, Valašském Meziříčí, Przně, Zubří, Zášové a Rožnově pod Radhoštěm.

Výčet prací, jejichž zajištění by pomohlo našim zbývajícím zaměstnancům odlehčit:

Individuální aktivizace klientů – například povídání, pobyt a procházka v zahradě, deskové hry aj.

Pomocné práce v provozu – dezinfekce ploch, rozvoz čajů, rozvoz a sběr nádobí, zajištění nákupů v lékárně.

Pomocné práce v kuchyni –

příprava na výdej stravy, mytí nádobí, čištění zeleniny a ovoce apod.

Pomocné práce v prádelně – skládání žehlení, mandlování.

Údržbové práce – drobné opravy, stěhování věcí, péče o zahradu.

Zajistíme vám osobní ochranné pomůcky i zaškolení. Minimální věk dobrovolníků je 15 let, u dohodářů 18 let. Uvítáme každého, kdo je ochoten věnovat alespoň zlomek ze svého volného času pro tuto dobrou věc. Pomoc může spočívat i v jednotkách hodin týdně, i ty pro každého z našich klientů a zaměstnanců nmy znamenají mnoho.

Pokud máte zájem o spolupráci či další dotazy, směřujte je prosím na **mobil 731 555 151**, na kterém vám zodpovíme vše potřebné, případně prosíme o vyplnění dotazníku:

<https://www.survio.com/survey/d/16T0X7Y2U3F2V3V8V>

Justýna Tydlačková

„aneb /5 v 1/“

Máš krásné jméno, jehož latinský význam je „spravedlivá“. Jsi spravedlivá?

Popravdě? Tohle je pro mě těžká otázka. Asi ano, asi jsem spravedlivá. Když jsem byla mladší a bydlela ještě doma, tak jsem se se sourozenci vždycky o bonbóny dělila stejně, protože mi bylo líto, že bych jich já měla sníst víc než oni. A když mi náhodou zbyl jeden, tak jsem ho nechala napospas na kuchyňské lince.

A jsi se svým jménem spokojená?

Na své jméno jsem si hodně dlouho zvykala, hodně lidí mi říkalo "Justo", a to mně třeba hodně štkalo, nebo za mnou lidé chodili a říkali mi: "Ty se fakt jmenuješ Justýna? A je to vůbec v kalendáři?" Ale teď mi přijde naopak dost hustý, že mě mamka pojmenovala podle písničky od skupiny XIII. století, jejichž žánrem je gothic rock, takže docela úlet, no, kdo to o sobě může říct? (Haha)

Frontman této skupiny je všestranně talentovaný, skládal i scénickou hudbu v Horáckém divadle, od punku k Shakespearovi...Bylas někdy na jejich koncertě?

Na jejich koncertě jsem nikdy nebyla, ale třeba na sebe někdy s mamkou nahodíme kožené bundy, ostny kolem krku a pojedeme na pořádnou pařbu na počest její skvělé dcery...

Představuješ mladou generaci, láká tě svět, nebo chceš zakotvit tady? Police zjevně nejsou tvým rodištěm?

Svého tatku tímhle asi hodně zklamal, ale svět jako takový mně vůbec neláká. Teda alespoň z toho pracovního hlediska ne. Mám sice jazykovku a anglicky se mě snažili učit v podstatě celý život, ale nejsem zrovna "myslící typ" a učení mě moc nebaví. Hlavně asi nemám "koule" na to, se sebrat a odjet. V Policích se cítím prostě doma, vždyť je tady krásně. A hlavně tu mám lidi, kteří mi od mala dělají domov domovem. Já jsem už jako děcko nesnášela život v paneláku, chtěla jsem pořád být v Podlesí u babičky, taky proto, že tam byl i tatka, ale pak mi vždycky začala chybět mamka. Myslím, že se mnou museli mít docela peklo. (Haha) Takže si asi dokážete představit, co to pro mě bylo, když si mamka našla Juráše a najednou jsem měla z pokojíčku v bytě obří barák, zahradu jak blázen, úplnou rodinu, a dokonce i ségru! Takže mým rodištěm Police nejsou, to je Zubří, jsem taky naplavenina, ale už jsem tu tak dlouho, že si připadám jako bych se tu narodila.

Každý z nás má svůj úhel pohledu na prostředí, ve kterém žije a kde se cítí doma.

Všude je dobře, ale doma je doma. Mně se na Policích nejvíc líbí ten slepičinec. Taková tichá pošta, na dolním konci jedna paní povídala, na Výпустě to psala, v ulici to vůbec neřekla ona a na horním konci to byl vlastně chlap. To je prostě bomba!

Čím sis přála být jako mála holka?

Princeznou přeci! Jenže to se mi nepoštěstilo, nějak jsem se sekla o pár desítek století, takže když mi došlo, že nebydlím na hradě, ale v obyčejném baráku, rozhodla jsem se být vílou. Běhat po dědině navlečená v záclonách a cpát lidem do schránek plevel z pole, který jsme si s holkama představovaly jako nádherné květiny, taky nebyl úplně dobrý marketingový tah. Pak jsem teda chtěla být ještě čarodějka, ale když se mi nedařilo proměnit rybičky v jezírku na delfíny, vykašlala jsem se na to.

Já myslím, že v každé ženě je kus princezny i malé čarodějky?!

Umím okouzlit chlapce, počítá se to?

Ano počítá! Studovala obchodní školu, to byl záměr, nebo jen mezičas?

Záměr to pro mě nebyl, já si přála jít na zemědělkou, ale dostala jsem se na obchodku. A tehdy, když jsem v patnácti prostě nevěděla, co chci, to bylo lepší řešení pro budoucnost. Což s odstupem času stále určitě je. Sice neumím řídit traktor, ale umím účtovat. Teda aspoň v rámci možností...

Přej si traktor k Vánocům a uvidíme...Pracuješ ve firmě Agrotech v Poličné. Baví tě to? A co přesně děláš?

Dělám "ošetřovatelku skotu", tedy dojičku a popravdě? Já jsem se v tom úplně našla. Dělat hlavou mi moc nejde, nebo možná spíš nechci. A dělat rukama mě prostě baví. V podstatě dělám to, co jsem si vždycky přála. Dělám se zvířaty, dělám něco, co je pro lidi důležité a dělám práci, která se prostě dělat musí. A nedělám s lidma. Víím, že to není práce na celý život, protože jestli někdy budu mít děti, tak se taková práce absolutně zvládat nedá, dokud teda nebudou samostatné, ale to je otázka budoucnosti, takže teď můžu dělat co mě baví.

Co tvoje aktivita v SDH? Máš ještě jiné záliby a aktivity?

Asi se letos nedá říct, že jsem "aktivní". Chtěla jsem být aktivní, ale covid mi to nedovolil a taky na ty soutěže sama jezdit nemůžu, že jo. Moji největší zálibou je hledění do zdi a pití piva, to se mi pak v hlavě rodí nejvíc nápadů. (Haha) Pak ještě ráda vařím, peču a občas taky fotím... A ještě mám podivnou zálibu v uklízení, odmašťovač je jeden z mých nejlepších kamarádů.

Máš velký smysl pro humor! Už jsi v té zdi něco „vyhleděla“?

Děkuji, nevím, jestli velký, ale občas se mi podaří plácnout nějakou blbost která lidi rozesměje. To víte že vyhleděla, třeba všechny písemky, které jsem kdy ve škole psala, maturitní slohy, většinu odpovědí na vaše otázky...

Směju se...A co koně? Jak a kdy ti vstoupili do života?

Koně mi vstoupili do života, když jste se s Marky a Milanem přestěhovali. Od té doby mě to chytlo a nepustilo, už to pro mě není koníček, ale "životní styl". I když se od jisté doby bojím jezdit, tak se pořád ráda svezu. Nebo alespoň trávím čas s koňmi u Kelnarů na Hromnici. Občas stačí koně jen pozorovat a poslouchat, jak žvýkají, možná jsem divná, ale je to prostě relax. Pokračování to bude mít asi věčné, jen čekám na tu svoji koňskou spřízněnou duši, která mě třeba vrátí zpět do sedla nadobro, a ne jednou za půl roku.

Ano potvrzují, přežvykování koní je relax! Takže by sis přála svého koně?!

Jak jsem řekla, čekám na svoji koňskou spřízněnou duši. Nechávám to tak nějak plynout. Až mě nějaký kůň chytne za srdce natolik, že se prostě rozhodnu ho mít, tak pokud budu mít dostatek financí na to, abych se o něj postarala a budu ho mít kam dát, koupím si ho. Přece jen to není levná záležitost...

A teď k jádru doby bláznivé-covidové, co si o tom všem myslíš?

Myslím si o tom to, že lidstvo si prostě musí v určité etapě vývoje projít nějakou "krizí", aby se trochu zbrchalo. Protože vývoj letí neuvěřitelnou rychlostí vpřed a když se nejsme schopni občas zastavit a nadechnout sami, holt nás k tomu někdo nebo něco musí kopnout. Současná situace zdá se mi ale poněkud přehnaná. Tím neříkám, že ten virus beru na lehkou váhu, je to svinstvo, ale to je ve své podstatě každá nemoc. Já chápu, že je to něco nového, neznámého a kdo ví, kde se to vzalo. Ovšem ten nátlak na lidi, který média za mě zcela zbytečně vytvářejí, je neuvěřitelný. Některé vládní

nařízení mi taky nejdou do hlavy, když se nad tím logicky zamyslím, ale přenechme to odborníkům. **Doufejme. Obávám se, že lidstvo je nepoučitelné. Myslím, že slunci jsme víceméně fuk a lidé musí žít v souladu s přírodou, ale zapomínají na to. Věříš v člověka?**

Bohužel, to si taky myslím. Snažím se věřit v člověka, přece nemůžeme být všichni takoví blbci. Ano, spoustu lidí na to zapomnělo, většina se žene jen za slávou a penězi, přitom jim vůbec nedochází, nebo spíš asi nechce dojít, o kolik krásy tam venku přichází a kolik jí někteří svým podnikáním ničí. Ano, člověk k přežití a udržení určitého životního standartu potřebuje peníze, ale potřebují jich někteří mít tolik, že by se v nich mohli každý večer koupat? Když jsem byla malá, všude lítali motýli. A kde jsou teď? Neříkám, že jsem svěťice, taky nedělám spoustu věcí správně. Ale myslím si, že by bylo mnohem užitečnější udělat někde rybník než postavit cestu uprostřed pole, která vede odnikud nikam. Já vím, že si člověk nemůže jen tak vykopat rybník, ale to nemůže ani cestu.

Jakou posloucháš hudbu? Máš vyhraněný vkus třeba v oblékání?

Vyhraněný žánr hudby nemám, poslouchám to, co se mi zrovna zalíbí nebo na co mám náladu. Hodně mě to táhne k osmdesátkám a devadesátkám. To děckám na táborech dělám při hrách diskotéky a paříme všichni, ale taky nepohrdnu rockovou muzikou, Václavem Neckářem, a abych nevypadala jako starý mládenec v mladém těle, tak z dnešní hudby se mi líbí třeba kapela Mirai. Vyhraněný vkus na oblékání nemám, celkově nerada nakupuju, takže většinou na sebe hodím první věc, co vezmu do ruky a jdu. Občas to podle toho vypadá...

Máš hodně přátel?

Kamarádů a známých mám spousty, ale těch opravdových přátel, těch mám jen pár. Ale zase jsou to lidi, u kterých jsem si jistá, že mi kdykoliv s čímkoliv pomůžou. I kdybych chtěla zakopat mrtvolu. (Haha)

Jakých vlastností si na lidech ceníš a co ti vadí?

Já si u lidí moc nemůžu vybírat, jelikož jsem typický Blíženec a klidně dokážu mít i pět osobností najednou. Výhodou tohohle je, že si spíš lidi vybírají mě, což občas nechápu. Čas od času bych se nechtěla znát ani já. (Haha) Po většinu času jsem introvert a dokud někdo nezahájí konverzaci tak mlčím, ale někdy se probudím, a vykecala bych člověku díru do hlavy. Není moc věcí, co by mi vadilo, jsem taky docela flegmoš, ale občas mě dokáže vytočit tupost některých jedinců. Asi není

nějaká vlastnost, které bych si cenila víc nebo míň, každý máme něco, své plusy i mínusy.

Rozumím, jsem také blíženec, a navíc ve své profesi žiju tisíce dalších životů. Tak zkus nějaký monolog „do hlavy“, na nějaké téma, co ti vytane na myslí?! Ve své podstatě je tohle celé je můj monolog „do hlavy“. A ty ostatní... Ty nejsou uveřejnitelné. (Haha)

Ty mně stále rozesmáváš! Jsi pověřčivá? Empatická? Důvěřivá? Tolerantní? Spolehlivá? Kreativní?

Pověřčivá asi trošku jsem, ne teda tak, že si někde přečtu teorii o konci světa v roce 2021 a začnu si kopat protiatomový kryt, z toho už jsem vyrostla po konci světa 2012! Ale jsou věci, ve které prostě věřím. Empatická nevím, důvěřivá a tolerantní občas až moc. S mojí spolehlivostí je to taková docela horská dráha, protože já strašně zapomínám, co si nenapíšu jako by nebylo a nejhorší je, že si zapomínám ty věci i napsat... A kreativitu jsem po mamce bohužel nepodědila. Vlastně jsem toho po svých rodičích celkově moc nepodědila, jsem vůbec jejich?

Můžeš být prototypem svých dávných předků, kdoví cos „dělala“ před několika staletími a kdo byli tvoji dávní praprapraparodiče...

No, tak jestli jsem prototypem někoho takového, tak ten člověk měl někde ve středověku asi hodně těžký život. (Haha)

Tak něco na závěr, optimistického...

Já si říkám, že vždycky může být hůř a taky se řídím větou, kterou kdysi prohlásil hokejový trenér Ivan Hlinka. HLAVNÍ JE SE Z TOHO ... no, víte co...

Děkuji za setkání, uvažuji o „seriálu“, cením si tvé originality, odvahy a pozitivní energie, a těším se na pokračování.

Text a foto: Jana Janěková

Společenská kronika

Jubileum

V měsíci říjnu 2020 oslavil své životní jubileum:

Rudolf Petružela 80 let

Do dalších let přejeme oslavenci hodně zdraví, štěstí, pohody a životního elánu v kruhu svých nejbližších.

Blahopřání novomanželům

Láska je lékem na všechny bolesti,
světlem do vší životní temnoty,
teplem do největšího chladu,
láska je to největší, čeho člověk potřebuje.

Dne 17. října 2020 vstoupili do manželství **Petra Maňáková a Lukáš Janírek**.

Přeji Vám s radostí a upřímně pohodu radostného manželství a mnoho úspěchů v životě. Kéž všechna dosud nesplněná přání si dokážete navzájem uskutečnit v klidné a vyrovnané shodě, ve štěstí, ve zdraví a v lásce, na kterou není nikdy pozdě.

Smuteční oznámení

Není tak těžké odejít, jak zdá se.
Stačí jen rozhoupat konečky trav na cestě,
která se vysmívá návratu.
Cinkavě vypráví, co jsme prožili...
Není tak těžké odejít,
je jenom těžké navždy se rozloučit...

V měsíci říjnu zemřela paní **Vlasta Gerlová**.
Pozůstalé rodině vyjadřujeme upřímnou soustrast.

Markéta Stříteská, předsedkyně kulturní a sociální komise

Pozvánka

Společné sázení v Policích

Podzim 2020 je ve znamení společného komunitního sázení. **V sobotu 14. listopadu od 10:00 hodin** proběhne Společné sázení v lokalitách na Výпустě a v arboretu. Budeme vysazovat stromy i keře za odborného dozoru. S sebou prosím vezměte lopaty, rýče, hrábě, motyčky, rukavice a hlavně dobrou náladu! Potřeba bude každé dobré duše, která přiloží ruku k dílu. Předem děkujeme za pomoc a ochotu. Občerstvení je zajištěno, po akci bude společné opékání špekáčků v prostoru Výпустy.

Karel Hlavica, starosta

Slovo faráře

Drazí přátelé, mnozí z nás umí hrát šachy. Je to hra, ve které buď útočíte, nebo se bráníte (na rozdíl od slovenské reprezentace ve fotbalu, kdy nedělají ani jedno, ani druhé☺). Když se tak podívám na současnou koronavirovou situaci, musím konstatovat, že se pořád jenom bráníme (roušky, dezinfekce, rozestupy...). Jsme jako vojáci, kteří jen tak postávají a přešlapují na místě z nohy na nohu, někteří sedí na koních a ty koně přešlapují z kopyta na kopyto, taková bezmoc, neschopnost, nejistota... Nevíme, jestli něco dělat nebo nedělat... a co dělat? Co? Jako farář bych vám chtěl poradit, co dělat: No ne jenom se bránit ale přejít do útoku. Vysednout na koně, vzít do ruky meč a – DO ÚTOKU! - na plný kotol ... s nadšením, energií a s vírou, že vyhráme. Úplně se do toho boje vložit – s vášní, chutí a odvahou. Co je tím tvým mečem? Růženec. Vzpomeňme si na bitvu u Lepanta, kdy křesťané vyhráli proti přesile Turků, vzpomeňme na sv. Hostýn, vzpomeňme na maličkého Davida, který bojoval proti Goliášovi. Možná jste to někdy četli v Bibli (a když ne, přečtěte si to): Davida nemuseli přemlouvat a postrkovat: „Už jdi bojovat!“ NE, NE, NE! David se ROZBĚHL proti silnému Goliášovi a s pomocí Boží vyhrál. Ty jsi ten David a Covid je Goliáš. Ano, a tvým mečem je RŮŽENEC! Někteří z nás mají ty meče možná už zarezlé, nebo zaseklé v pochvě ale to nic – v boji se ten meč očistí a pak se bude lesknout... Jen se neboj bojovat! Je to obrovská síla, když se tolik lidí spojí a vytáhne na nepřítele. Ta země musí dunět od toho dupotu koňských kopyt a od té síly. A pak, když všechno skončí, si řekneš: „Udělal jsem, co jsem mohl. Dal jsem do toho všechno.“ Přeju vám hodně síly, odvahy a chuti bojovat i proti přesile – s vírou ve vítězství – až do konce.

o. Ján Rimbala

Odvoz odpadu

Komunální odpad se bude vyvážet ve **středu 18. listopadu 2020**, další svoz je **ve středu 2. prosince 2020**. Svoz pytlů s plastem od domů bude **ve středu 11. listopadu 2020**.

Kdy do kostela

Mše svaté

Aktuálně nejsou povoleny veřejné bohoslužby. Proto sloužím každý den neveřejnou mši svatou bez účasti lidu. V neděli je tato mše svatá v 9:00 hod. obětována za všechny farníky. V pracovní dny jsou mše svaté denně v 18:30 hod. V sobotu je mše svatá v 9:00 hod. Kdo byste chtěli, můžu odsloužit ve čtvrtek a pátek mši na vaše úmysly.

Jakékoli změny můžete najít na našich farních stránkách: <https://rkfbranky.webnode.cz>.

Otevřený kostel

Kostel je otevřený ve čtvrtek od 16 do 17 hod. v Brankách a v pátek od 16 do 17 hod. v Policích. Kněz zpovídá v sakristii a podává svaté přijímání dle potřeby. V neděli je otevřený kostel v Brankách pro osobní modlitbu od 16 do 17 hod.

Individuální rozhovor

Kdo by chtěl přistoupit ke zpovědi nebo k přijímání individuálně, ať se domluví se mnou po telefonu nebo mailem (737 025 221, jrimbala@gmail.com). Poprosím rodiče, aby můj mail dali i dětem, ať mi můžou napsat taky ☺.

V případě zájmu můžu přijet osobně na rozhovor – buď k vám domů nebo na procházku do přírody.

Každý den se za vás modlím a vyprošuji vám pokoj a trpělivost do těchto dní. Budme disciplinovaní, neriskujeme a spokojně využívejme čas, který nám dobrý Bůh dává. Právě v takových situacích se projeví a rozkvétá naše víra a my se o ní můžeme s jistotou opřít.

o. Ján Rimbala

Police v obrazech času

V říjnovém čísle jsme uveřejnili foto výstavby opěrné zdi pod rozcestím z r. 1930, tentokrát to je obchod p. Jar. Šindela naproti hasičské zbrojnici.

